

Till minne av Olle Hansson

”Jag sörjer så att det gör riktigt ont i mig över att så många, så oändligt många människor har levat på vår jord och dött utan att lämna några spår efter sig”.

Ungefär så inleder Astrid Lindgren ett av avsnitten i sin bok ”Samuel August och Hanna i Hult”.

Som tur är finns det också människor som, livet igenom, lämnat spår efter sig, spår som även efter deras bortgång kommer att synas och vara till nytta och glädje för oss som ännu en tid får delta i jordevandringen.

Olle Hansson var en sådan människa. När han nu satt tillbaka sista mikrokortet i pärmen och slutgiltigt stängt av läsapparat och dator känns det tomt.

Han har funnits med under hela den tid som Släktforskarnas Hus har funnits.

Som en trägen medarbetare i föreningen DALFOLKs frivilligkår har han alltid ställt upp och månat om verksamheten, både på Släktforskarnas Hus och i Dalfolks egna aktiviteter. Under flera år skötte han planeringen av kvällsarbetet på ”Huset” och deltog själv i det arbetet ända till för något år sedan.

Med sitt stilla och försynta sätt och med en kunskap som spände över stora områden var han en auktoritet som man alltid kunde fråga och som alltid hade kloka råd eller synpunkter att dela med sig av.

Genom ”Husets” vänförening fortsatte han att stötta verksamheten i dess nya form. Att han var en uppskattad och omtyckt vän och släktforskarkollega visade sig inte minst när vi för ett år sedan firade hans 90-årsdag med ett stort tårtkalas på Släktforskarnas Hus.

”Han fattas mig” jämrade sig Mattis i Ronja Rövardotter när Skalle Per hade dött.

Så känns det redan när det gäller Olle. Han fattas oss! Det blir tomt att inte mer få se honom på Släktforskarnas Hus och på DALFOLKs möten.

Han var en sådan människa som lämnade spår efter sig och i de spåren kommer många framtida forskare inom många olika områden att hitta både ledtrådar och svar i sitt eget sökande. Vi kommer länge att minnas Olle, hans person och hans gärningar.

För vännerna på Släktforskarnas Hus, i Vänföreningen Anförvanterna och i föreningen DALFOLK

genom
Stenåke Petersson